Nr. 4 i 5. Toruń, dnia 13. i 22. lutego 1926 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Pomorskiego.

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Pomorski Urząd Wojewódzki, Toruń.
Prenumerata kwartalna 3 złote. — Cena ogłoszeń: wiersz łamowy 60 gr.

Treść:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

22. **ROZPORZĄDZENIE**

policyjne w sprawie broni.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. III. 1850 r. i § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. rozporządzam za zgodą wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na obszar Województwa Pomorskiego co następuje:

§ 1.

Sprzedaż lub wprowadzenie w jakikolwiek inny sposób w obieg bokserów, bykowców, wężów gumowych, powrozów lub rzemieni, zawierających wkładki metalowe lub inne obciążenia, jak również sprzedaż i wprowadzenie w obieg innych przedmiotów podobnego rodzaju, któreby mogły służyć jako broń, są wzbronione.

§ 2.

Trzymanie na sprzedaż oraz noszenie przy sobie broni kolnej, siecznej lub palnej, ukrytej w laskach albo w rurach lub w podobny sposób jest zakazane.

§ 3.

Prócz przemysłowców i kupców, uprawnionych do wyrabiania i sprzedaży broni i amunicji, nie wolno nikomu gromadzić zapasów broni i materjałów strzelniczych.

§ 4.

Krótką broń palną wszelkiego rodzaju z należącą doń amunicją, sztylety, oraz wszelkiego rodzaju broń sieczną i kolną wolno sprzedawać tylko osobom, posiadającym wystawioną na ich nazwisko kartę na dany rodzaj broni.

Przemysłowcy i kupcy, uprawnieni do sprzedawania broni i amunicji, są zobowiązani prowadzić książkę sprzedaży broni i amunicji. Książka ta powinna znajdować się stale w składzie i zawierać następujące zapisy w numeracji kolejnej:

1. rodzaj, numer i ilość sprzedanej broni i amunicji,
2. imię, nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania nabywcy,
3. numer i datę karty na broń, okazanej przez nabywcę oraz władzę, która kartę wystawiła.

Książka powinna mieć trwałą oprawę; stronnice jej powinny być oznaczone liczbami bieżącemi, a wszystkie karty przewleczone sznurkiem. Na stronnicy ostatniej zaświadczy miejscowa władza policyjna liczbę kart, umieści swój podpis, a na końcach sznurka wyciśnie pieczęć urzędową. W tym celu należy książkę przedłożyć przed rozpoczęciem wpisywania miejscowej władzy policyjnej.

W książce nie wolno nic wycierać, a zapisy powinny być czytelne. Nie wolno również książki zniszczyć bez pozwolenia miejscowej władzy polcyjnej, na której żądanie należy książkę każdego czasu przedłożyć do wglądu.

§ 5.

Krótką broń palną, broń sieczną i kolną wszelkiego rodzaju wolno nosić tylko tym osobom, które uzyskały kartę na broń. Kartę tę należy zawsze mieć przy sobie i na żądanie każdej chwili dać do wglądu organom władz policyjnych.

§ 6.

Władzą właściwą do wystawiania kart na broń jest miejscowa władza policyjna (wójt, burmistrz, prezydent

miasta) stałego miejsca zamieszkania osoby, ubiegającej się o kartę na broń.

Wyjątkowo może wystawić petentowi kartę na broń miejscowa władza policyjna jego miejsca chwilowego pobytu.

Karty na broń należy wystawić nie na dłużej, jak do końca roku kalendarzowego z zastrzeżeniem możności każdoczesnego cofnięcia. Kartę wystawia się według wzoru podanego w załączniku.

Kartę na broń mogą uzyskać tylko osoby pełnoletnie, zachowujące się pod każdym względem bez zarzutu, które udowodnią istotną potrzebę noszenia broni. O potrzebie noszenia broni decyduje władza właściwa do wystawiania kart na broń. Osoby małoletnie mogą uzyskać kartę na broń tylko wyjątkowo i to na pisemny wniosek ich ojca względnie opiekuna.

§ 7.

1. Osoby wojskowe mogą nabywać krótką broń palną (rewolwery i pistolety automatyczne) kalibru 6,3 do 9 mm. jedynie na podstawie piśmiennego pozwolenia, wydanego przez ich bezpośredniego przełożonego.

Pozwolenie to pozostaje u sprzedającego broń i służy jako dowód sprzedaży broni osobie do kupna uprawnionej.

2. Funkcjonarjusze PP. mogą nabywać na własność krótką broń palną wszelkiego kalibru, o ile broń ta ma być używana jednocześnie do celów służbowych, tylko na podstawie imiennego piśmiennego pozwolenia, wystawionego przez Komendanta Powiat. wzgl. Miejskiego Policji Państwowej. Pozwolenie to pozostaje u sprzedającego.

3. Funkcjonarjusze PP., kupujący broń palną wyłącznie dla własnego użytku, i nie mającą być użyta dla ekwipunku i celów służbowych, podlegają przy jej kupnie i noszeniu broni tym samym przepisom co i osoby cywilne.

4. Nabywanie amunicji do krótkiej broni palnej oraz nabywanie broni białej, może być dokonywane przez osoby wojskowe i funkcjonarjuszów P. P. za okazaniem legitymacji służbowej.

§ 8.

Noszenie broni bez osobnego zezwolenia dozwolonem jest:

1. Osobom, które mocą swego urzędu lub zawodu są uprawnione do noszenia przy sobie pewnego rodzaju broni, odnośnie do tegoż;

2. członkom stowarzyszeń, którym przyznano prawo noszenia broni w granicach tegoż uprawnienia.

§ 9.

W razie cofnięcia zezwolenia na noszenie broni, należy kartę na broń bezzwłocznie, a najdalej w przeciągu 3-ch dni złożyć u właściwej władzy policyjnej.

§ 10.

Karty na broń nie wolno odstępować innym osobom.

§ 11.

Przekroczenia powyższych przepisów ulegną karze grzywny do 60 zł., a w razie niemożności zapłaty, odpowiedniej karze aresztu, o ile kodeks karny wyższych kar nie przewiduje. Wykroczenia z § 2 rozporządzenia niniejszego ulegną karze, przewidzianej w § 367, ustęp 9 kodeksu karnego. Wykroczenia z § 3 niniejszego rozporządzenia ulegną karze, przewidzianej w § 360, ustęp 2 kodeksu karnego.

§ 12.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne obowiązujące w tej sprawie rozporządzenia policyjne.

Toruń, dnia 4. stycznia 1926 r.

L. dz. III-b-6685/25.

Wojewoda:

(—) Dr. Wachowiak.

Zał. do § 6.

Wzór karty na broń.

Panu (imię nazwisko, data urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania) .... zezwala się na czas od........ do.......... z zastrzeżeniem możności każdoczesnego cofnięcia na noszenie w obrębie Województwa Pomorskiego (rodzaj broni) ....

(Miejscowość i data)

(Władza udzielająca zezwolenie)

(Pieczęć i podpis)

23. **ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE**
w sprawie ruchu autobusów

Na mocy §§ 137 i 139 Ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. XII. 1883, §§ 6, 13 i 15 Ustawy o zarządzie policji z 11. marca 1850 r. oraz § 3 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26. VI. 24 r. (Dz. Us. R. P. Nr. 61, poz. 611), rozporządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na obszar Województwa Pomorskiego co następuje:

§ 1.

Każdy pojazd mechaniczny, służący do zarobkowego przewożenia osób, o ile oprócz miejsca dla kierowcy posiada 6 miejsc dla osób (autobus), musi posiadać dwa wejścia, a to jedno dla kierowcy, a drugie dla pasażerów.

§ 2.

Każdy autobus musi być zaopatrzony w tabliczkę o wymiarach conajmniej 35×25 cm., na której winna być czytelnie i wyraźnie oznaczona ilość miejsc siedzących, względnie ilość miejsc stojących. Bezwarunkowo nie wolno naraz przewozić większej ilości osób, jak wyznaczono na wspomnianej tabliczce. Ilość ta zostanie wyszczególniona na wykazie dopuszczenia do ruchu odnośnego autobusu.

§ 3.

Każdy autobus musi na zewnątrz posiadać wyraźnie oznaczony kierunek jazdy, a ponadto wewnątrz rozkład jazdy, do którego właściciel autobusu i kierowca autobusu musi się ściśle stosować.

§ 4.

Przy każdym autobusie, mogącym przewozić więcej niż 6 osób, musi przy kierowcy znajdować się aparat do gaszenia ognia w razie zapalenia się gaźnika lub motoru.

§ 5.

W czasie jazdy autobusem zarówno kierowcy jakoteż i innym osobom jadącym nie wolno palić tytoniu, również nie wolno wchodzić do autobusu z zapalonemi cygarami, papierosami lub fajkami. Nie wolno pasażerom przewozić przedmiotów lekko palnych lub wybuchowych (np. prochu, ogni sztucznych i t. p.); również nie wolno przewozić broni nabitej.

§ 6.

Właściciel każdego autobusu winien być zabezpieczony od odpowiedzialności w razie nieszczęśliwych wypadków po myśli ustawy z dnia 3. maja 1909 r. Wysokość kwoty, na jaką powinna być zabezpieczona przez właściciela każda osoba, używająca autobusu, ustali władza policyjna (t. j. starosta lub prezydent miasta), w obrębie której jest stały postój autobusu. O ile ruch autobusu odbywa się w obrębie kilku okręgów administracyjnych władz I. instancji, natenczas władze te, po porozumieniu się, ustalają wysokość zabezpieczenia, przyczem w sprawach spornych rozstrzyga Urząd Wojewódzki.

§ 7.

Na wolnej przestrzeni, t. j. poza obrębem miejscowości autobusy mające pomieszczenie na 25 osób, oprócz kierowcy, przy pełnem obciążeniu nie mogą jeździć z większą szybkością jak 25 km. na godzinę, zaś wszelkie inne autobusy mogą się poruszać z szybkością najwyżej 40 km. na godzinę. W miejscowościach zabudowanych, o ile niema ograniczenia szybkości poniżej 25 km. na godzinę, wolno autobusom poruszać się z szybkością najwyżej 15 km. na godzinę.

§ 8.

Nie wolno autobusom jeździć po t. zw. drogach letnich. Jedynie w czasie wymijania lub przeganiania furmanek, wolno użyć drogi letniej na przestrzeni niezbędnie potrzebnej.

§ 9.

Kierowcy autobusu nie wolno nawet w najkonieczniejszych wypadkach pełnić służby bez przerwy dłużej niż 12 godzin, w czem czas użyty na jazdę podług planu, nie może przenosić 6 godzin.

§ 10.

Winni wykroczeń przeciwko niniejszemu rozporządzeniu ulegną karze grzywny do 60 złotych, a w razie niemożności zapłaty odpowiedniemu aresztowi, o ile ustawy nie przewidują wyższych kar.

§ 11.

Rozporządzenie powyższe obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 19. lutego 1926 r.

L. dz. IX-d-257/26.

Wojewoda Pomorski:
(—) w z. Ewert-Krzemieniewski.

OBWIESZCZENIA I KOMUNIKATY.

24. **KOMUNIKAT.**

Z upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia) Państwowy Zakład Higjeny (Państwowa Szkoła Higjeny) ogłasza konkurs na obsadzenie z dniem 15. kwietnia 1926 r. dziesięciu rocznych stypendjów dla lekarzy, pragnących się poświęcić studjum higjeny publicznej, a w następstwie — publicznej służbie zdrowia.

Kurs studjów roczny: w tem 6 miesięcy studjów teoretycznych w Państwowej Szkole Higjeny w Warszawie i 6 miesięcy służby praktycznej w organizacji państwowej służby zdrowia według przydziału, wyznaczonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia).

Stypendyści zostaną przyjęci na kurs w charakterze praktykantów państwowej służby cywilnej (służba przygotowawcza w rozumieniu ustawy z dnia 17. II. 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164, o państwowej służbie cywilnej) z tem, że w drodze otrzymanego stypendjum wynagrodzenie ich będzie podniesione do wysokości VIII. grupy uposażenia funkcjonarjuszów państwowych. Stypendjum wypłacane będzie w ratach miesięcznych.

W czasie pobytu na kursie w Państwowej Szkole Higjeny w Warszawie stypendyści będą mogli korzystać z bursy, istniejącej przy tejże Szkole, za opłatą kosztów utrzymania.

Podania do dnia 20. marca 1926 r. przesyłać należy do Sekretarjatu Państwowej Szkoły Higjeny (Warszawa, ul. Kujawska 2) z załączeniem curriculum vitae oraz dowodów (oryginalnych, bądź należycie uwierzytelnionych), stwierdzających:

a) datę urodzenia kandydata,

b) posiadanie obywatelstwa polskiego,

c) ukończenie studjów lekarskich i posiadanie prawa wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem

d) stan zdrowia (świadectwo stanu zdrowia, wydane przez lekarza urzędowego),

e) stosunek do służby wojskowej,

f) zobowiązanie się kandydata do pozostania po ukończeniu kursu przynajmniej przez 5 lat w służbie przy państwowych władzach administracyjno-sanitarnych na zasadach, określonych ustawą o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164 ex 1922), a to pod rygorem zwrotu otrzymanego stypendjum.

O przyznanie stypendjum ubiegać się mogą tylko kandydaci, którzy nie przekroczyli 35-go roku życia.

Toruń, 20. lutego 1926 r.

L. dz. VIa 779/26

Za Wojewodę:
(—) Dr. Krysiński.

25. Na podstawie art. 1 ustępu 2-b rozporządzenia Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 21. czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. nr. 23, poz. 149) powołałem z dniem 20. lutego 1926 r. do odwołania p. Lona Schwarza z Wąbrzeźna na członka Komisji Przewłaszczeniowej na powiat wąbrzeski.

Toruń, dnia 13. lutego 1926 r.

L. dz. II n-23/26.

Wojewoda:
(—) Dr. Wachowiak.

26. Na podstawie art. 1 ustęp 2—b rozporządzenia Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 21. czerwca 1921 r. (Dz. Urz. M. b. dz. pr. nr. 23, poz. 149) powołałem z dniem 1. lutego 1926 r. aż do odwołania p. Felicjana Sulskiego z M. Szczepanek na członka Komisji Przewłaszczeniowej na powiat grudziądzki.

Toruń, dnia 29. stycznia 1926 r.

L. dz. II n-18/26.

Wojewoda
w z. (—) Ewert Krzemieniewski.

27. **Dekret.**

Na podstawie edyktu ministerjalnego z 17. III. 1874 r. (M. Bl. 99) oraz art. 8. ustęp 2 ustawy z 1. VIII. 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 z 12. VIII. 1919 r.) o tymczasowej organizacji zarządu b. dz. pruskiej nadaję niniejszem wiejskiemu obwodowi policyjnemu Podgórze w powiecie toruńskim, złożonemu z gmin Piaski, Stawki, Rudak i Brzoza oraz obszarów dworskich Czerniewice i Strzelnica Artylerji nazwę: Wójtostwo Stawki.

Toruń, dnia 15. lutego 1926 r.

L. dz. IV-592/26.

Wojewoda:
w z. (—) Ewert-Krzemieniewski

28. **Ogłoszenie.**

Na mocy art. 12 Ustawy z dnia 28. grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej Okręgowy Urząd Ziemski w Grudziądzu ogłasza, że na rok 1927 rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15. stycznia 1926 r. został ustalony dla Grudziądzkiego Okręgu Ziemskiego plan parcelacyjny, który obejmuje następujące obszary:

1. Gruntów państwowych i Państwowego Banku Rolnego	8 000 ha
2. Gruntów prywatnych	8 000 „
w tem gruntów prywatnych w powiatach:	
gniewskim, grudziądzkim i świeckim	1 000 „
chełmińskim, toruńskim i wąbrzeskim	2 200 „
kościerskim, starogardzkim i tczewskim	900 „
brodnickim, działdowskim	700 „
lubawskim	300 „
puckim i wejherowskim	800 „
kartuskim	300 „
chojnickim, sępolińskim i tucholskim	1 800 „

Grudziądz, dnia 28. stycznia 1926 r.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu:
(—) Karol Ross.

29. Zaginęła pieczątka Urzędu gminnego Wojkowice Kościelne (pow. będzinski, wojew. kieleckie). Pieczątka ta miała wygląd następujący: W kole zewnętrznem napis w części górnej „Starostwo będzińskie", w części dolnej „Województwo Kieleckie". Napisy oddzielone po bokach dwoma gwiazdkami, powstałemi wskutek ułożenia 4 kącików, wierzchołkami zwróconemi do siebie. W kole wewnętrznem napis „Urząd gm. Wojkowice-Kościelne".

Nowa pieczątka jest podobna do zagubionej z tą tylko różnicą, że w miejsce 2-ch gwiazdek, znajdują się 2 poziome kreski, łączące zewnętrzne kółko pieczątki z kółkiem wewnętrznem.

Powyższe podaję do wiadomości i wykorzystania w razie zauważenia jakichkolwiek nadużyć.

Toruń, dn. 3. II. 1926 r.

L. dz. III b 1173/26.

Za Wojewodę:
(—) Kołek.

30. Starostwo Piotrkowskie sprawozdaniem z dnia 6. XI. 1925 r. L. 21883/1/25 i z dn. 16. XII. 1925 r. L: 21883/3/25 doniosło mi, że została zagubiona pieczęć okrągła Urzędu gminy Gorzkowice z napisem „Pieczęć Gminna Gorzkowice 1915". Obecnie używana pieczęć jest również okrągła i posiada napis „Urząd Gminy Gorzkowice".

Powiadamiając o powyższem, proszę, aby Panowie wydali stosowne zarządzenia, mające na celu uniemożliwienie ewentualnych nadużyć.

Łódź, dn. 8. 1. 1926 r.

L. Pr. 6264/II.

46

Za Wojewodę:
(—) Tymieniecki,
w. z. Naczelnika Wydz. Prezydjalnego.

---

31. **Obwieszczenie.**

Jan Ładach z Sławoszyna stawił do wójtostwa tut. wniosek, aby droga publiczna Sławoszyno—Minkowice na długości 100 m. przy Mnkowicach została przełożona w kierunku toru kolejowego Sławoszyno—Krokowa i to na najszerszem miejscu o około 5 metrów.

Stosownie do przepisów § 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. podaję powyższe do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że ewt. sprzeciwy wnieść należy do Wójtostwa na obwód Karwieńskiebłoto w przeciągu 4 tygodni.

Sławoszyno, dnia 8. I. 1926 r.

Wójt na obwód Karwieńskiebłoto:
w z. Pieper.

---

32. **Dotyczy zmiany nazwy miejscowości.**

Do Pana Starosty w Wejherowie.

Uwzględniając wniosek p. Starosty przedłożony sprawozdaniem z dnia 26 listopada 1924 r. l. dz. 5655/24 St. zmieniam na mocy postanowień § 10 pruskiego ogólnego prawa krajowego tytuł 17 dział II oraz upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 stycznia 1926 r. l. dz. A. O. 3430/26 nazwę osady „Ludwigshof", należącej do majątku Wyszeciną, na nazwę „Krysiówka".

Powyższą zmianę zechce Pan Starosta podać do wiadomości właścicielowi majątku Wyszecina oraz opublikować w najbliższym numerze Orędownika Urzędowego tamt. powiatu.

Toruń, dnia 26. stycznia 1926 r.

IIb. 701/26.

Za Wojewodę:
(—) Körner.

---

33. Franciszkowi Biedowiczowi, rendantowi Powiatowej Kasy Oszczędności w Kościerzynie, udzieliłem zezwolenia na występowanie jako zastępca procesowy stron przed Sądem Powiatowym w Skarszewach.

Prez. 853/26.

13 Z.

Starogard, dnia 9. lutego 1926 r.

Prezes Sądu Okręgowego.

---

34. W dniu 28. grudnia 1925 r. zaginęła okrągła pieczęć urzędowa miasta Książa z napisem: „Magistrat miasta Książa, pow. Śremski". Pieczęć tę unieważniam.

W miejsce zaginionej pieczęci sprawił Magistrat nową z takim samym napisem. Charakterystyczna różnica pomiędzy pieczęcią nową a zaginioną jest następująca: Na nowej pieczęci znajdują się pomiędzy wyrazami: „Magistrat miasta Książa" a wyrazami: „pow. Śremski" małe kwadraty (□) których na zaginionej pieczęci nie było.

Podając powyższe do wiadomości, upraszam o wydanie odpowiednich zarządzeń.

Poznań, dnia 27. stycznia 1926 r.

L. 795/26 III.

Wojewoda:
w z. (—) Nikodemowicz.

OKÓLNIKI.

35. **Pismo okólne nr. 22.**

W sprawie wywozu koni zagranicę.

Do PP. Starostów Województwa Pomorskiego i Prezydentów miast Torunia i Grudziądza.

Cła wywozowe od koni przestały obowiązywać z dniem 9. VII. 1925 r. i od tego czasu wywóz koni z Polski nie podlega żadnym ograniczeniom. Celem ułatwienia wywozu zarządzam, aby władze miejscowe i państwowi (powiatowi) lekarze weterynaryjni wystawiali dla koni, przeznaczonych do wywozu, świadectwa pochodzenia i świadectwa zdrowia (na każdą sztukę z osobna), potwierdzające niepodejrzany stan zdrowia tych koni, jak również zawierające klauzulę, że w miejscu pochodzenia koni oraz w promieniu 20 klm. od 40 dni nie panowała żadna choroba zaraźliwa, właściwa zwierzętom jednokopytowym. Powiatowi lekarze weterynaryjni winni na życzenie eksporterów zaopatrywać dotyczące świadectwa w dalsze uwagi i wyjaśnienia, jeżeli będą zgodne z faktycznym stanem rzeczy.

Powyższe proszę podać w „Orędownikach Powiatowych" do publicznej wiadomości.

Toruń, dnia 27 stycznia 1926 r.

L. dz. II h-135/26.

Wojewoda:
w z. (—) Ewert-Krzemieniewski.

36.

Do Panów Starostów, Prezydentów miast Torunia i Grudziądza, Okręg. Urz. Pol. Politycz., Komendy Pol. Państw. XII. Okręgu w Toruniu.

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20. lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 426 z 1920 r.) zakazałem orzeczeniem z dnia 5 lutego 1926 r. Franciszkowi Wojnowskiemu, ur. 3. VIII. 1889 r. w Malankowie pow. chełmińskiego, zamieszkałemu w Tczwie, przebywania w 30 klm. pasie granicznym na przeciąg 1 roku i to od 1. marca 1926 r. do 1. marca 1927 r.

Pp. Starostom pogranicznym polecam umieścić odnośne ogłoszenie w Orędowniku powiatowym dla miejscowych władz policyjnych, aby o zjawieniu się wyż wymienionego w 30 klm. pasie granicznym powiadomiły swego starostę.

Toruń, dnia 5. lutego 1926 r.

L. dz. III a 1140/26.

Za Wojewodę:
(—) Kołek.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiłem legitymację wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego nr. 216.

Stefanja Serafinowa w Podgórzu.

Dnia 30. stycznia 1926 r. zgubiłem legitymację urzędową nr. 3187, wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu na nazwisko Józefa Klajska, uprawniającą do zniżki 50 proc. na przejazd kolejami państwowemi z ważnością do dnia 31 grudnia 1926 r.

Józef Klajsek, nauczyciel w Lidzbarku.

Czcionkami Drukarni Robotniczej W. Pawlak i S-ka w Toruniu.